

קיד:

כל הבשר פרק שמיני חולין

עין מצוה נר מצוה

מסורת הש"ס

ק"ב א מ"י פ"ח ס"ח
מחללת אסורות
הכלה טו סוף הל' לז' קט'
ק"ב ב מ"י פ"י מהלכות
עניות סוכנים הלה
ז'

רבינו גרשום

להתעשר. במקום שלא
נאסר פרי עם פרי בשחיטה
מחללת אסורות
כיום אחד אבל אותו ואת
בנו אסורין. מקום שנאסר
פרי עם פרי בבישול חלב
עם הגדי. סוף בן סוטה
אחי פיריה יבויח פיריה
פרי עם פרי כלומר דוסוס
בן סוטה אסור עם פרה
שבת חמור על סוטה
וליה פיריה שכן סוטה
אסור עם אחותו פיריה
שבת חמור היא פיריה
כלאים וכו' ע"פ א"ר
שורא סוף והוא סוטה
דהא פרי בן סוטה א"ר
פיריה יבויח שמתיר פרי
עם פרי כ"ו כלומר חמור
שבת על סוטה וליה
פרי ובה ג' עליו ורולוי
פיריה שמתיר פרי עם
עובד כוכבים בן במכירה
כלא ורעיה יבויח שאסור
פרי עם פרי חטה עם
שעורה ומותר פרי עם האם
זה בעצמו לרוב בקרקע
וזה בעצמו לרוב בלא
כלאים. כלום נאסר פרי
עם פרי כלומר א"ל ע"י
קרקע בודיעה מה לפרי
עם פרי שכן שני ענין
חלב וגרי תאמר בפרי עם
האם כלומר היא עצמה
בחיבת: כל מקום שנאסר
לא יאכל לא תאכל לא
תאכל וכו' והוא בבשר
בחיבת לא תאכל כל
תחבת. אחד נר ואחד
עובד כוכבים בן במכירה
בין במכירה כלומר תביב
לא אשר בשעריך תתנה
ואכלה או מכור לעובד
כוכבים שוי תתנה או
מכור לנר ותתנה או מכור
לעובד כוכבים שבאמצע
נר ועובד כוכבים שניהם
נתנה ומכירה

עד שיפירוט לך הכתוב בדרך שפרט
(פסחים דף כ"א): אמרין ללח מתוקמת דרבי אבהו אלא כר"מ
לדברי יהודה אישכרן לדברים ככתבם ולר' יהודה נפקא לן מלכלב
שליכון אותו אותו אמה משליך ללכלב
איסורין שנתורה ור"מ לר"מ נמי הכי
ליך מיניה ללח תאכלו משמע איסור
הנאה מדפרט נתייר הא אישכרן
קרא להקדים היתיר גר למכירת
עובד כוכבים וי"ל דמסכרה בלא שום
קרא הוא ידעין להקדים אלא השתא
דכתיב נתייר ומכירה ללמד בעלמא
איסור הגאה אז ללא דכתיב או להקדים
ה"א דלחמא קרא להשוותם ור"מ ולא
ליכמוז אלא חד מיניהו או מכירה
דעובד כוכבים או נתייר דגר ולא
יערך או להקדים כיון דידעי ליה
מסכרה וי"ל דה"א דלחמא קרא למעטי
נתייר דעובד כוכבים ור"מ ויכמוז
נתייר דעובד כוכבים וי"ל דה"א
דלחמא למעטי נתייר דגר ללא יאספו
ליה אע"פ דלא קבל עליו ו"ל אלא
לאכול נבלות כפי שמתיר להמגיר
ודוקא נבלה כבאי שאין עובדי כוכבים
מזיין שם ואם בל למוכרה לעובד
כוכבים לרין לימנה דנתייר מועטין
נתייר גר קודמת אכל פשיטא שאם
יש חפץ ללחם למוכר קודם ימכרו
לעובד כוכבים ממה שיתנו אפילו
לישראל חכור: בדרך שפרט
לך נבב"ה. א"ל גרם לגר נתייר
ועובד כוכבים נתייר כדפריש
בקובץ פסחים (סו) ד"כ היה משמע
דלייר אליבא דר' יהודה דלמר דברים
ככתבן ודר' אבהו לא מתוקמא אלא
כר"מ כדפרישית ואי גרם ליה יש
לפרש דלשנא דקרא בעלמא נקט ליה
משום ולהו דברים שמתיר אז נמי
נקט הכי משום דנתייר הגר קודמת:
רבי יהודה אוסר דברים בביתן.
ואסור לתת לנר לעובד
כוכבים) מתנת חנם וכל זה מצינה
כפ"ק דמסכת ע"ז (דף כ"ו) ור"מ
והתנן (לעיל דף כ"ג): שולח אדם לעובד
כוכבים ירין עובד השעה בתוכה
ושולח משמע בנזמם ובפרק כל שעה
(פסחים דף כ"ב): משמע דלחמא אפילו
כר' יהודה יש לומר דלחמא בתוספתא
אם היה שנתו מותר מפני שהוא
מכורו לו: **א"ר אבהו** אי ש"מ דברים
בביתן. משמע דאי לאו או היה
למינא מתננה ומכור אגר דלעיל
ואעובד כוכבים והכי נמי אמרין ברש
אחיה נקט (דף כ"ד פ"א) ובמכירת קאי
כאסף ואוכל דנתייר ומימה דכפרק
קמא דקדושין (דף כ"ג): איכא פלוגמא
דמנאי גרי קימא והדור ששיע וזקן
דאיכא למ"ד ללא קיימי אחרוייהו
משום דכתיב מפני שיהא חקום והדרת
פני זקן ויש לומר משום דלון לשון
מפני נוכל על זה והדרת ולא לשון פני
נוכל על חקום ולא דכפרק
הואילו לו (וימא כ"ג): קאמר איסי בן
יהודה חמש פסוקים אין להם הכרע
ישאת ממך ארור משוקדים וקס ואמאי
לא קאי אלעיל ולתת עובד דלמי
גופיה סבר בקדושין דקיימי והדור
קיימי אחרוייהו ויש לומר דהכא
ובאחיה נקט (דף כ"ג פ"א) ופרק קמא

לאיסורא רבי שנאסרה עמו
מומיז לקימה נכלב אמו למאי
ורואה איז את דברי ר' יוסף
דאחיותו גדולה ואחותו קטנה
וגדולה זו היא גדייה שלא נתעשרה
וקטנה זו היא גדייה שלא נתעשרה
ועדין והאי תנא גדייה ורמל מחד
דלעיל דלחמא ליה פרה ורמל מחד
מקראי ימייר והשתא קא דריש לאידך
וה"ק אחותו גדולה שנתעשרה כבר
מנין וע"כ נקט גדולה משום דסופו
ליך לה מרביא וקטנה לא מיתרביא
ליה מיניה משום דמסתברא כי רבי
קרא לאיסורא גדולה רבי דנאסרה
עמו כמעשר דלילו מקרא יתירא קמא
לא מצי לרביי דאיכא למימר כי רבי
לאיסורא לא רבי אלא פרה ורמל
דאסורין עמו בהרבעה אבל אחותו לא
ולחכי אשמעינן קרא אחרניא לחמותו
גדולה וקטנה אחיה מציני: **סו"א הכי.**
דקטנה אחיה לא מציני: **אחותו**
גדולה נמי. לה תיעיב קרא ומיני
מציניא דלמו ופרה ודרוש הכי מה
אמו שנכסה עמו לריר נאסרה עמו
בבשול אחותו גדולה לא כ"ש מה לאמו
שכן נאסרה עמו בשחיטה פרה מוכיח
מה לפרה שכן נאסרה עמו בשחיטה
ועמשה אמו מוכיח שמתרת עמו
בהרבעה ועמשה וזמר הדין הכל
השוי שבהם חסם חלב כו' ואחיה
מציניא בין אחותו גדולה בין קטנה:
אלא. קרא שלטי למאי אפין קמא
לגופיה תניינא לפרה ורמל ואידך
למאי: **היא עולמה כוללה.** ש"ה
ממנה בעודה מיה מנין כו'. וזף מדרשה
זו גרין דבריהם דלחמותו ממש מרין
תלמודא או מקרא או במכירה דהא
אפילו ליהא עולמה מרין תלמודא
אלמלא לא נפקא לן מקרא דלגופיה
כל מין גדי אלא אמו דווקא אבל
היא עולמה לא וה"ה אחותו גדולה
וקטנה: **פרי עם פרי שחיטה.**
שזמין שני בני פרה אחת ביום אחד:
פרי עם פרי בבשול. גדי עם החלב:
אמר רב אבהו כו'. הכל לא אמרי
מעיקרא דדינא פירכא כדלעיל משום
דמקשי על סוף הדין: **אחי פרה.**
שילתה הסוסיא מן החמור והיה
בן צן אחר מן הסוס הרי בן מותר
עם אמו ואסור עם אחותו: **הסס**
ורע אב קא גרים. ואיסורא ללו
משום פרי עם פרי הוא אלא משום
פרי עם שאינו פרי כלומר משום ד
אניהן שהוא חלוק אבל גדי נחלב
אמו שניהם על שם אמן קראן הכתוב
ושפ"ה אפריהו. ומדע דעממא נחלב
חלוק האב הוא דהא זימנין דהוי
איסור איפכא דפרי עם האם אסור
ופרי עם פרי מותר: **דהא פרה**
בן סוסיא. שילתה מן החמור והוא
אחי פרה שניהם לה לסוסא זו
עוד בת אחת מן החמור: **עבד בן**
שפתא. מותר בתין אמו ואסור בת
חורין: ופרכין **הסס גע שחור**
קא גרים. ולאו משום פרי עם פרי
הוא דהא זימנין דהוי איפכא ומיתמר:
כלאי ורעיס. חטין עם עדשין שאסור
לרוע זה עם זה: **ומותר.** לרוע

א"ל ופ"י פ"א. ס' כ"ג סוף ח"א.
פסחים ס"א: (א) ופ"י פ"א.
א"ל (א) ופ"י פ"א. (ב) ופ"י
שם פסחים ס"א: (ג) ופ"י
(ד) ומכין ש"ן פ"ד פ"א.
(ה) פ"ד ש"ן פ"ד (ו) ופ"י
ש"ה ללמלו (ח) פ"ד פ"א:
למן לני. (ט) ופ"י פ"א
דפ"י (י) ופ"י פ"א
משוקדים ממך ארור וקס.

תורה אור השל"ם

1. לא תאכל בל בל
2. לא תאכלו כל בבלה
3. לא תאכלו כל בבלה
4. לא תאכלו כל בבלה
5. לא תאכלו כל בבלה
6. לא תאכלו כל בבלה
7. לא תאכלו כל בבלה
8. לא תאכלו כל בבלה
9. לא תאכלו כל בבלה
10. לא תאכלו כל בבלה

מוסף רש"י

עד שיפירוט לך הכתוב.
הימר הלאה. כדרך
שפרט לך נבב"ה.
שלא היה מתיר זה
אלא לא תאכלו והלך
להתיר בהלכה. כדמצינן
או מוכר לגמרי ופסחים
כ"א. דמלאתין לפרש
מנינה לגר אשר בשעריך
תתנה ואלתה להתייר
בהלכה ולא נכתב בו
אלא לא תאכלו ש"מ לא
תאכלו איסור הגאה הוא.
ובפסחים (כ"ג) פרכין
עלה עובד כוכבים וכו'
וע"ז ב"ק ח"א. לגר
אשר בשעריך. דר' חסד
שקבל עליו שנתעשר
שנעטו בני נח ונתינה
ותורתו זו והוא פטור
להחיות דכתיב נכר חושב
(ויקרא כ"ב) וחי עמך וכו'
כ"ל. ת"ל לגר תתנה או
מכור. וקאי אגר דלעיל
מיה לגר תתנה ואלתה
או מוכר וכו'. ת"ל
תתנה ואכלה או מכור
והרעות למתנייהו
אנכרי. דאי לדברים ככתבן
אחי. ולעובד כוכבים אסור
לתתנה. הכי איבעי ליה
למכתחילה תתנה ואלתה לגר
אשר בשעריך או מכור
לנכרי. דלא מצי לאוקומי
קרייה דנתינה אנכרי
דברים ככתבן. ק'
מתנה לא יתנה לנכרי ולא
יתמכרה לגר ופסחים כ"א.
לגר בנתינה ולנכרי
במכירה. אלא נזמא אסור
ליתן לו שום מתנה: **וי"ל**
כו'. או למיך לוי. או
לשון חילוקי אגר כר"מ
קאמר קרא דמכרייהו אגר
ותמרייהו אנכרי לא נכתיב
או פסחים כ"א. להקדים
נתינה דגר למכירה
דנכרי. אם יש גר
לימנה לו. נתינו קודמת
למכירתה לנכרי. והאי גר
נכר חושב קאמר שקבל
עליו שלא לעטור עבדים
ואוכל נבלות וכו' ויכ"ה
אחא או למשנה הכי
לגר אשר בשעריך תתנה.
והוא עיקר מתנה. או אם
אין גר מוכרה לעבדים
(ש"י כ"ג) סברא הוא.
מסכרה אלו ידעין שניהם
לגר קודמת דהיינו הגר
מיה אלא מיהיה לנכרי
מיה מיה איכא. ואישכרן
קרא לחלב ולאסור ליתן
במתנה לנכרי ולאסור נבלה
לגר ופסחים כ"א. זה
אחא מצוה להחיותו.
גד אלה מנייה להחיותו.
דכתיב (ויקרא כ"ב) גר

כל אחד עם אמו עם הקרקע:
כלום נאסר פרי עם פרי אלא
כדא. שהיה נכד להניע שם:
למענו ולהתרחק ממנו: **הרי הוא ככל האכל.** עולמית ככל ענין שיהא
לנשלא יתקן: **עד שיפירוט לך הכתוב** **הוא מותר בהנאה כדכר** **שפרט לך נבב"ה.** ש"ה
הא כל מקום שיש פירוש לך זה הימר הגאה היו בנשמת איסור הגאה מלא תאכל:
ומדכתיב מוכרה ומינה בנשמת שמת מניה אחד מכירה
ואחד נתייר קיימי בין אגר ובין אעובד כוכבים ויש לומר דהכא
ובאחיה נקט (דף כ"ג פ"א) ופרק קמא